

lighed til her i Folketinget at diskutere det, og debatten har været gavnlige. Og der har da også været mange medier, der har taget fat på problematikken.

Dansk Folkeparti har tidligere givet udtryk for vores holdning, idet vi siger ja til at åbne op for stamcelleforskning med de tiloversblevne 14 dage gamle embryoner, men med de klare forudsætninger, at parret, som disse befrugtede æg tilhører, giver grønt lys til at benytte dem udelukkende til forskning i sygdomsbehandling.

Proceduren bliver således, at Den Videnskabssetiske Komité efterfølgende skal godkende forskningsforsøgene. Der er så i høringssvarene også blevet rejst spørgsmålet, om det er alle forsøg, man skal gå ind og godkende. Det er jo noget af det, som vi også kan tage fat på under udvalgsbehandlingen.

Det er klart, at når metoder viser, at nye veje kan betrædes i forskning til helbredelse af sygdomme, presser forskerne på. Men også de forskellige patientorganisationer har naturligvis givet udtryk for ønsket om at få en liberalisering af den eksisterende lov.

Det er fagre nye verden, hvor forskerne naturligvis håber og tror på at kunne påvirke embryonerne til at blive præcis de celler, som kan bruges i en bestemt behandling for en bestemt sygdom, som erstatning for de syge celler.

Der vil blive flyttet grænser, men det er en proces, som sikkert vil strække sig over rigtig mange år, inden man når dertil, hvor man ifølge udtalelser fra forskerne kan basere sig på embryonale stamceller til egentlig sygdomsbehandling.

Kl. 15.45

Jeg vil gerne sige, at vi naturligvis anerkender, at der for nogle personer kan være et vældigt etisk dilemma i denne sag, og at de ikke uden videre kan tage bestemmelse om forskning på de embryonale stamceller.

Men vi er som sagt i Dansk Folkeparti positive over for forslaget, og vi vil også gå positivt ind i det arbejde, der skal finde sted under udvalgsbehandlingen, hvor der sikkert vil blive stillet mange spørgsmål, men hvor vi måske også får en yderligere afklaring af nogle ting, som nogle er i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Birthe Skaarup taler meget om de alvorligt syge mennesker, som vi måske kan hjælpe engang i fremtiden, og nævner også nogle meget

alvorlige, kroniske sygdomme. Men det er bare ikke det, der står i lovforslaget. I lovforslaget står der, at man sådan set kan forske i hvad som helst og for hvad som helst. Der står ikke nogen begrænsning.

Faktisk kan man se, at der er flere, der har taget fat på det, bl.a. har en forsker ved universitetet i København sagt, at det her lovforslag lægger op til langt mere liberale rammer, end der findes i den engelske og hollandske lovgivning. Vi går langt videre. Så når vi taler om, at nu skal vi op på op på siden af de andre, er sagen, at vi går langt, langt, langt, langt foran i liberaliseringen af det her.

Så vil jeg spørge fru Birthe Skaarup, om hun ikke synes, det er underligt, at lande som Tyskland, Norge, Island, Spanien og Italien, som har sagt nej til det her, ikke nævnes.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Vi kan jo ikke på forhånd sige, hvilke yderligere alvorlige sygdomme der vil være om 10-15 år. Det, vi kan nu, er, at vi kan påpege nogle ting, som er alvorlige her og nu. Og ud fra det har vi naturligvis ret til at tage nogle forholdsregler, hvis det er det, fru Tove Videbæk vil ind på. Men jeg kender som sagt ikke fremtidens alvorlige sygdomme. Det kan være, at der kommer endnu flere.

Med hensyn til de lande, fru Tove Videbæk orienterer om her, er vi opmærksomme på det. Men der er jo også et dilemma i det her land, for vi har lov til at importere embryonale stamceller fra andre lande, men vi kan ikke bruge vores egne her i Danmark. På baggrund af det vil vi selvfølgelig gå ind for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er det her med de alvorlige sygdomme, jeg gerne vil ind på. Grunden til, at det for mig er et lidt vigtigt punkt, er, at der er nogle mennesker, som har været igennem en fase med at skulle give os nogle anbefalinger. Det er bl.a. medlemmer af Det Etske Råd, det er folk, der også har siddet i Genteknologiudvalget. Når de skulle give deres anbefalinger – de udtalte selv, at det var under store og svære etiske overvejelser, hvor de ligesom måtte veje for og imod – var det, der vægtede mest for dem, at der var personer med alvorlige og kroniske sygdomme, og dem ville de give en mulighed.